

til det paagældende Amt — det hændte ved Hammel —, og at „man gaar ud fra, at Sagen vil blive appelleret“. Ja, det er en efter min Mening lidt for mild Form. Det er ingen Befaling, det er ikke en Gang en Henstilling, og det er jo ikke sikkert, at denne Tilkendegivelse ikke bliver overhørt. I hvert Tilfælde er der ikke hørt noget senere om denne Affære. Hvis virkelig denne Sag skal gaa glat hen, siger jeg, saa har vi gjort et daarligt Arbejde, da vi behandlede Lovforslaget om Værn for Dyr, saa skulde vi ganske anderledes have formet Paragrafferne, saaledes at de ikke var til at komme udenom.

Det forekommer mig for Resten, at denne § 1 er meget vanskelig at komme udenom, men det viser sig altsaa, at man kan. Men dersom der er en Dommer, som har saa lidt Forstaaelse ikke alene for det Arbejde, der gøres her i Rigsdagen, men ogsaa for, at det er Tegn paa en Kulturation, at Dyr bliver behandlet ordentlig, bør han efter min Mening have en saa alvorlig Reprimande, at sligt ikke gentager sig, og gentager det sig, skal han søge sig en anden Stilling. For det er, som jeg siger, Tegn paa en Kulturation, at Dyr behandles godt. Vi kan se det, naar vi kommer Syd paa, hvor Folkeoplysningen bliver ringere og ringere, der bliver Dyrere behandlet slettere og slettere. Men det bør ikke være Tilfældet her i Landet, i Danmark, hvor Husdyrbruget og Agerbruget er saa nøje knyttede sammen, og hvor vi drager den størst mulige Nytte af vore Husdyr, hvad enten de giver os Arbejde til at drive vor Jord ordentlig eller giver os Mælk, Flæsk eller Uld.

Derfor vil jeg indstændigt anmode den højtærede Justitsminister om at tage hele denne Sag op til den alvorligste Overvejelse og om, at der maa blive handlet, saaledes at der bliver givet alle disse lunkne Jurisdiktionschefer en alvorlig Paa-mindelse om, at det skal være Alvor, og at det ikke er Meningen, naar der staar i Loven 4.000 Kr. eller Fængselsstraf, at de saa skal idømme nogle Hundrede Kroner i Bøde. Det er en Haan imod os alle.

Vi fik indført i Loven, at det var forbudt at trække Mælketænder ud paa Heste. Det var et Ønske, jeg havde haft, fra jeg var ganske ung, og endelig havde jeg

den store Glæde i Udvalget at faa hele Udvalgets Tilslutning til Tanken. Hvad betyder nemlig det, at trække Mælketænder ud paa en Hest? Det betyder dobbelt Dyrplageri. For det første udsætter man Dyret for den Smerte, som det volder; den er maaske ikke særlig stor, den er i hvert Fald meget kortvarig. Men tillige bevirker det, at Dyret skal arbejde, som om det var ældre. Det er jo tillige ganske kortsynet. Jeg har talt med en sachsisk Godsejer, som sagde, at den danske Hest var egentlig meget god, men han foretrak den belgiske, for den danske Hest var saa sent moden; de kunde ikke bruge den, før den var 5—6 Aar gammel. Men hvorfor? Fordi det er 3 Aars Plage, de køber. De bliver snydt. Nu har jeg ved en Samtale med en Overdyrlæge i Ringsted, som tillige er Overdyrlæge i Remontekommis-sionen, erfaret, at denne Trafik stadig drives. Saa maa jeg atter anmode den højtærede Justitsminister om at tage sig af denne Sag, og jeg vil rette den Anmodning til den højtærede Forsvarsminister, at han giver Hærens Dyrlæger, specielt Dyrlæger ved Remontekommisjonen, skarpt Paalæg om, hvor som helst den Slags Tilfælde ses, at indmelde dem øjeblikkelig med Navns og Steds Opgivelse, for at vi kan komme dette Onde til Livs.

Jeg har endnu kun en lille Henvendelse til den højtærede Justitsminister, og det er angaaende en Sag, som han tog meget let paa for fire Aar siden, nemlig det ganske ukontrollerede og efter min Mening uforsvarlige Salg af Revolvere, der finder Sted. Det er dog ellers ikke Forbud, det skorter paa her i Landet. Jeg kan ikke faa Bomuldsfrøkager til mine Køer, uden at jeg gaar hen til Kornmanden og faar en Udleveringsseddel, og jeg kan ikke købe for 10 Øre Rottgift uden at faa en Receipt fra Dyrlægen. Men en Dreng paa en halv Snes Aar eller meget yngre kan købe en Revolver med 50 Patroner, uden at der lægges ham Spor af Hindringer i Vejen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvor længe vi skal se rolig paa alle disse Overskrifter i Aviserne om Mord, Selvmord, Dobbeltmord, Kærlighedsdramaer o. s. v. Jeg synes op-rigtig talt, der er al mulig Anledning til at gøre Salg af Revolvere til noget, som